

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXVI.

Vídeň, říjen-listopad 1979

Číslo 10/11.

PRAVA DÍTĚTE (K ROKU DÍTĚTE)

Práva dítěte se v Deklaraci lidských práv z roku 1948 definují příznačnými tradičními aspekty západní civilizace. V čl. 25, odst. 2, se mluví zároveň o ochraně mateřství a dítěte. Dítě se tam představuje jako bytost, "která potřebuje pomoci společnosti". Jeho ochrana je svázána s ochranou matky, která mu dala život, protože je pojí tělesná a mravní vázanost. Jistá původní koncepce přirozeného práva zdá se, je zvláštním způsobem u základů právního humanismu, který chrání mateřství v různých národních zákonodárstvích.

Úděl dítěte se jen málo liší od údělu jeho matky a rodinného prostředí. Zásady přirozeného práva nadto umožňují dítěti, aby bylo samo považováno za podmět nadaný osobností. Dítě se stává právním subjektem, bytostí, která zasluhuje úcty dospělých. V křesťanství, zejména v církevním právu, se pomalu zavádějí pravidla k zabezpečení dítěte, zbaveného matky a poskytnutí mu právní subjektivitu.

Péče o dítě stále leží na srdci Církve. V XVII. století sv. Vincenc z Pauly otevírá r. 1683 s pomocí sester Lásky útulek pro "nalezené děti" a dává popud k podnikům "sociální pomoci", která ve skutečnosti zaručuje ochranu opuštěných dětí.

V XVII. století J.J.Rousseau při výkladu výchovných zásad "Emila" vidí v dítěti bytost od přirozenosti nadanou svéprávností a odvolává se zde na dlouhou křesťanskou tradici. Rozlišování mezi matkou a dítětem neznamená však pro Církev nikdy rozloučení. Dítě nemá být nikdy zbaveno rodinné jednoty, která jediné může poskytnout přirozenou ochranu a dopřát mu společenský rozvoj.

V případě nemanželského mateřství příkaz lásky a spravedlnosti velí, aby dítě požívalo stejné společenské ochrany jako ostatní děti. Pius XI. tomu tak rozuměl už v r. 1930. Někteří delegáti třetí komise na generálním shromáždění Spojených národů v říjnu 1948 při revizi čl. 25 Deklarace sestavili ještě odst. 2, který ze stejné starostlivosti zajišťuje stejnou sociální ochranu všem dětem bez ohledu na to, zda se narodily v manželství nebo mimo manželství.

II. Vatikánský koncil žádá o zavedení zákonodárství pečujícího o ty, kdo nešťastím byli zbaveni rodiny. Dalším rozvedením celku práv dítěte je podle tvůrců Deklarace zdůraznit právo na výchovu: Rodiče mají v první řadě právo zvolit druh výchovy pro své děti. Mají-li rodiče takové právo, pak především z důvodu své přirozené odpovědnosti jako spolutvůrci života svých dětí. Ve skutečnosti toto právo přísluší osobě dítěte, a rodiče ji mají jen jako v přirozeném zástupnictví, protože dítě zrodili.

Dobře je známo úsilí o vzdělání a výchovu, které Církev na sebe ./.

brala už od středověku. Z věrnosti k přirozenému právu katolictví nechápe výchovu bez odpovědnosti rodičů. Úloha rodičů a rodiny pro výchovu dítěte je jedním z nejstarších požadavků sociální nauky Církve. Když se absolutická moc pokusí uchvátit rodičům toto právo, jak to činil nacismus, katolictví prudce protestuje. II. Vatikánský koncil zdůrazní nenahraditelné místo rodičů, kteří mají na prvním místě odpovědnost za výchovu svých dětí, a volí co nejlepší formulaci k zdůraznění úlohy rodičů ve výchově dětí.

Velká podobnost stanovisek ve Všeobecné deklaraci a v katolické nauce bije do očí. Deklarace práv dítěte vychází z téhož hlediska, aby přiznala místo rodičů jako vychovatelů majících povinnost vychovávat své děti: "Vyšší zájem dítěte musí být vodítkem pro ty, kdo mají odpovědnost za jeho výchovu a usměrnění; tato odpovědnost doléhá v první řadě na rodiče. Ostatně komise pro lidská práva v březnu 1966 se dovolává tohoto znění a v Konvenci o náboženské nediskriminaci potvrdila právo rodičů zvolit náboženskou výchovu pro své děti (čl. 4).

Právo dítěte je významnou novotou: Člověk už není anonymním článkem lidstva, s věkem roste jeho osobnost, je jí v každém období svého vývoje. Nová práva jednájí o jeho potřebách i nadějích. (Církev a Deklarace lidských práv)

+++++

POLITIKA OTČENÁŠE

Kapitola z knihy P. Albertiho:
"Světce Don Bosco" (1815-1888)

Don Bosco žil a budoval své dílo v pohnutých dobách bojů za sjednocení Itálie. Od revolučního roku 1848 do obsazení Říma italským vojskem dne 20. září 1870 bylo osvobozovací hnutí vedeno politiky, kteří byli protináboženského smýšlení. Boj proti světenské moci papežského státu byl pro ně bojem proti církvi vůbec. Vedoucí politikové někdy záměrně nechťeli rozlišovat mezi papežem, hlavou malého státu, jak se ve středověku vytvořil, a papežem, hlavou církve, která byla tímto způsobem zabžena v osobě

sv. Petra samým Ježíšem Kristem.

Don Bosco se musel často stýkat s úřady, vládními představiteli a ministry, aby svému dílu zajistil právní existenci a hmotnou pomoc. Svými slovy, jednáním, dokazoval ale stále všem, že je možno být zároveň dobrým občanem a dobrým katolíkem. Láska a věrnost k papeži byla u Dona Bosca doprovázena loajálním postojem k státní moci.

Jednou se tázali Dona Bosca, do které politické strany patří. "V politice nestraním nikomu," odpověděl Don Bosco. "Moje politika je politika Otčenáše, to značí budovat království Boží v srdci mládeže."

Don Bosco se politikou nezabýval. Stál nad stranami. Jediným jeho zájmem bylo, aby chlapci žili stále v milosti Boží, aby se naučili vykonávat své křesťanské povinnosti veřejně a bez ostychu. Don Bosco chápal dobře, že katoličtí politikové se rodí jen z dobrých katolických laiků. A snažil se vychovat především dobré katolíky.

Don Bosco pochopil takřka pudově, že kněz do politiky nepatří. Jeho povinností je, aby náležel všem. Pro vybudování svého díla potřeboval Don Bosco všech lidí, zatvrzelých svobodomyšlníků i neústupných konservativců. Cavour, Crispi, Ratazzi, Ricasoli, všichni tito vůdcové nové Itálie, byli Boscovi přátelé a dobrodinci právě tak, jako Pius IX., kardinál Antonelli, jesuité a jiné řeholní společnosti.

Don Bosco dovedl také připomenout mocným tohoto světa, že i oni mají nesmrtelnou duši a budou skládat Bohu účty ze svých skutků. Umírající politikové volají také raději kněze, kterého vidávali pracovat jediné pro spásu duší, než kněze politika, zapražného do záležitostí tohoto světa. Don Bosco jich smířil s Bohem několik.

Když ministerský předseda Ricasoli prosil Dona Bosca, aby dělal prostředníka mezi vládou a Vatikánem, pravil mu Don Bosco, že přijímá úkol jen jako kněz: "Don Bosco

K obrázku na titulní straně. Jméno Rottenmann, města v severním Štýrsku, se objevuje v kronikách již roku 927; roku 1277 či 1279, za Rudolfa Habsburského, byla osada povýšena město... Ještě dnes vidíme jednotlivé památky z historie města: gotický farní chrám s oltářními obrazy barokního mistra J.M.Schmidta, cenné varhany, starý dům solního úřadu, gotický kostel zvaný "Spitalskirche" a mnohé jiné...

není diplomatem, je jen prostým knězem. Knězem u oltáře, ve zpovědnici, mezi svými hochy, knězem v královském paláci nebo v přijímacím pokoji ministerského předsedy. Don Bosco chce všude mluvit a jednat jen jako kněz. Don Bosco má ve všem na mysli jen spásu duší."

A poněvadž Don Bosco chtěl být jen knězem a ničím jiným než knězem, důvěřovali mu, svěřovali mu záležitosti velmi choulostivé a Don Bosco je dobře vyřešil...

+++++

JAN PAVEL II. O RŮŽENCI
+++++

Růženec je moje oblíbená modlitba. Je to modlitba opravdu překrásná. Překrásná ve své prostotě a ve své hloubce. V této modlitbě opakujeme mnohokrát slova, která Panna Maria uslyšela od anděla Gabriela a od své příbuzné Alžběty. K těmto slovům se připojuje celá církev. Můžeme říci, že růženec je jistým způsobem výklad poslední kapitoly koncilní konstituce Světlo národů, která jedná o podivuhodné přítomnosti Matky Boží v tajemství Krista a církve, výklad ve formě modlitby. Opravdu, na pozadí slov Zdrávasů se střídají před zraky duše hlavní události Kristova života. Vytvářejí dohromady tajemství radostná, bolestná a slavná a staví nás do živého společenství s Kristem - můžeme říci - prostřednictvím srdce jeho Matky. Současně ale naše srdce zahrnuje do těchto desátků růžence všechny události, které vytvářejí život jednoho každého z nás, naší rodiny, země, církve a celého lidstva. Osudy osobní, osudy našeho bližního a zvláště těch, kdo nám jsou více blízcí. A tak prostá modlitba růžence proniká do denního života každého z nás. (29.října 1978).

=====

Bludičky v manželství

Dnes bují velmi mnoho moderních bludných názorů o manželství: Manželství je soukromná záležitost, "soukromná zábava", při níž je "vše dovoleno"; nestydaté zbožnění pohlaví a nahoty a u jiných zase přehnaný a nekateolický "falešný stud"; vyhlašování "volné lásky", která považuje manželství za okovy a dítě za "soka lásky" nebo za "pouhou přítěž"; především však vychvalování a chvála všech možných ochranných prostředků před počtím, aby se umožnilo užívání "lásky bez plodu" uvnitř i vně manželství. Tyto a mnohé jiné názory dávají církvi

podnět a nutí ji, aby hlásala stále zřetelněji a jasněji správné uspořádání lásky a manželství, a to i nejintimnějšího života, a tak chránila manželství, pravou lásku a všechny lidi. Nechce při tom nic jiného než uchovat manželství a rodině dva Bohem zamýšlené cíle: vzájemnou lásku a děti. Na nich totiž spočívá lidské štěstí.

Friedrich W. Föhrster, protestant, uznávaná světová autorita v otázkách výchovy, potvrzuje přiměřenost a vzácny smysl pro skutečnost v církevní nauce o manželství těmito slovy: "I z psychologického, biologického, sociologického a fyziologického stanoviska, tedy ze stanoviska všech příslušných věd, odpovídá tradiční nauka katolické církve o manželství nesrovnatelně realističtěji skutečností a požadavkům lidské přirozenosti a lidské společnosti, než všichni moderní reformátoři manželství, kteří zůstávají zcela na povrchu a působí nesmírné duchovní a mravní zmatky. ("Křesťanské manželství a rodina")
o-o

Orelská hlídka

Sv. Otec Jan Pavel II. posvětil prapor Orla

Chicago, Denver, Hillsdale, 7. října 1979.

Sestry, bratři,

určití delegáti v rámci členství ČSO. ve Svazu Slovanského Orelstva učinili takové opatření, že se jim po nemalé námaze podařilo, že Sv. Otec J.P.II. dne 5. října t.r. o 10 hodině večer, v residenci J.Em. kardinála Kodyho, s radostí posvětil prapor Polského Orla, jehož spodní lem napřed ve velké úctě políbil. Polská bratrská organizace Orzeł je rovněž členem Svazu, se sídlem v Norimberku, NSR.

Jejich zástava je v pravdě dílem vysoké umělecké hodnoty, byla záměrně zavěšena na žerd ústředního Svazového praporu, obohacené památnými relikviemi z dob Říše Velkomoravské i jinými dalšími. Do této žerdě Kristův Náměstek pěti mocnými příklepy si přibíbil svůj pamětní čestný hřeb do zlaté podložky se symbolicky upravenou dekorací - pozlacenou lipovou ratolestí.

Přirozeně, že nám všem takovým historickým aktem byla způsobena nevýslovná radost, zejména, když ./.

Jeho Svatost - která existenci Orla již z dřívějšíka poněkud zná - netajeným obdivem nad hodnotou krásného prapore se pozastavila, tak i nad jeho pamětní úpravou hřebu, se vyslovila v láskyplných slovech obdivu v přítomnosti církevních hodnostářů.

Vykonání významného historického aktu nejvyšší hlavou Svaté naší Církve pro Orelstvo je uznáním jeho existence a především vřelé naše díky a pochvala patří J.E. biskupu Alfredu Abramovičovi právě proto, poněvadž na jeho upozornění Svatý Otec nás poctil takovým vyznamenáním a způsobil nám tak nesmírnou radost. - Zdař Bůh!

Čs. Orel v exilu
(Z oběžníku všem Orlům)

=====

V popředí stojí člověk

=====

Dějiny nás učí, že ve světových názorech neexistují nepřekonatelné překážky. Všechny světové názory podléhají vývoji. I v naší menšině jsme toho svědci. Před druhou světovou válkou odráželi se veškeré poměry v Československu i v naší menšině. Tím se stalo, že jsme často stáli proti sobě. Teprve během války, při společném pronásledování, utrpení a odboji, našli jsme cestu k sobě. V popředí našeho sblížení stál člověk, jeho touha po svobodě, štěstí a radosti ze života. Vzájemně jsme odbourali špičaté hroty, hledali společného jmenovatele a také jsme ho našli. Tedy utrpením jsme našli cestu k sobě.

Co se nám v minulosti zdálo být nepřekonatelné, nyní se nám jeví překonatelné, ba spojující. Máme mnohé společné cíle: blaho člověka, jeho štěstí, spokojenost, právo na práci, sociální zajištění a mnoho jiného. Na tomto poli, bez rozdílu politického či náboženského přesvědčení, jdeme a doufám, že i v budoucnu půjdeme společně sjednoceni v Menšinové radě, k našemu cíli, ruka v ruce k splnění našich společných, Bohem nám daných úkolů: zvelebovat Jeho dílo, abychom se cítili na Bohem stvořené zemi šťastni a spokojeni. I když se ještě dnes občas někdo pokouší zastavit kolo našeho sblížení nebo dokonce otočit zpět, zabranme tomu - vždyť jsme všichni křesťané a Češi.

J.Dunajský

S t r a k a

Jidáš, prodávaje Židům Pána Krista za třicet stříbrných, domníval se, že Pán zázračným způsobem jistojistě jim

unikne a zajat se nedá. Když však viděl zrádce v zahradě getsemanské na své oči, jak nepřátelé Pána Krista odvádějí jako zločince, posmívajíce mu a bijíce jej, pojalo zděšení Jidáše a zlé svědomí štválo jej s místa na místo, že prochodil v úzkostech celou noc.

Ráno při svítání si umínil, že peníze vrátí, aby Mistru a Pánu vrátili svobodu. Usedl pod košatým stromem a přepočítával si třicet stříbrných. Při tom jeden peníz vypadl mu z rozechvělé ruky, odkutálel se a aj, najednou větší pták bílého a černého perí snesl se se stromu, a než se Jidáš vzpamatoval, popadl peníz do zobáku a letěl s ním pryč přes hluboké jezero. Do toho jezera před očima Jidášovými pták - straka - peníz upustil.

Nešťastný učedník, zbaven jsa poslední naděje, že by mohl napravit svůj zrádný čin - poněvadž fariseové třicet stříbrných bez jednoho jistě zpět nepřijmou - v hněvu a úzkosti zahřešil: "Zlořečený ptáku, bodejž by pro ten ukradený peníz lesk stříbra, který i mne zavedl, nedal tobě pokoje do skonání světa!"

A hle, kletba Jidášova se vyplnila. Straky od té doby prý shledávají a sbírají i kradou s divým chechotem vše, co se svítí, majíce to za stříbro a zlato. Snášejí i bezcenné plíšky, zaplétají si je do hnízd a trpívají proto jako všichni lakomci, neboť pro ostré hrany těch "pokladů" nemohou často pohodlně posedět na vlastním hnízdě.

J.F.H.

=====

SLOVA SV. OTCE, KTERÝMI KRÁTCE POZDRAVIL ČESKY POUTNÍKY LETOŠNÍ KRAJANSKÉ POUTĚ 1. SRPNA PŘI AUDIENCI, KONANÉ NA NÁMĚSTÍ SV. PETRA V ŘÍMĚ:

S velkou radostí zde vítám vás, čeští poutníci, kteří jste sem přišli ze své diaspory mezi národy. Přišli jste k Petrovu stolci vyznat svou víru a naději, za sebe i za ty své bratry a sestry, kteří tak dnes činit nemohou. Je to dědictví, které jsme přijali společně od svatého Vojtěcha a které máme předat neztenčené budoucím generacím. Kéž je mé otcovské požehnání vám i všem vašim krajanům posilou a důkazem, že se za vás modlím, že na vás myslím, že při vás stojím.

Neustávejme se modlit za mír ve světě a dostátek horlivých, svatých kněží a reholníků!

Ani na scéně dění světového ani našeho domácího nebylo v posledních týdnech vidět nic zvláště potěšujícího, vyjma snad cesty sv. Otce do Irska a do Ameriky...

Podzimní období rakouské vnitřní politiky zahájily především volby do zemského zastoupení ve čtyřech spolkových zemích: v Tyrolích a Korutanech, Horním Rakousku a Vorarlbergu, které všude přinesly lidovcům zisky...

Koncem října konala ÖVP ve Villachu porady o své práci v příštích měsících.

S velkým napětím bylo očekáváno přetvoření naší spolkové vlády: Zdá se, že po představení nových ministrů a dalších čtyř státních sekretářů (žen) bude ještě více důvodů ke kritice než předtím...

Že se lid stává stále méně spokojený, slyší-li o dalším, citelném zdražování, o tom nelze pochybovat - přestože různé plakáty, brožurky a propagační vysílání v rozhlase se snaží nás přesvědčit, jak dobře se nám vede...

"Demokracie" v Rakousku: Ve dnech 13. až 21. října chtěla vídeňská ÖVP pořádat v bývalém tržišti ve IV. okrese politickou výstavku. Ale podnik končil již 20. října: "mládež" "obsadila" budovu - mezi demonstranty se nacházel dr. Peter Kreisky, syn našeho spolkového kancléře... a policie nezakročila, "nebot prý obci města Vídně jako majiteli budovy (desolátní) nevznikla žádná škoda"...

Sv. Otec na cestách

Obyvatelé Irska oslavili příchod sv. Otce s takovým nadšením, jaké nezažil ani ve své polské vlasti. Byli mu bezpochyby vděční za to, že riskoval cestu do jejich země a že se tak zřetelně ujal jejich problémů. Jana Pavla II. přivítal skoro každý Ir...

Za šestapůl dne ujel sv. Otec v USA přibližně 14.000 kilometrů, měl 68 proslovů a byl uvítán milióny lidí. Srdečná nálada na všech stranách však nebránila papeži, aby jednak pochválil Američany za vše, co udělali dobrého pro celý svět, na druhé straně vyslovil J.P.II. mnoho "nepohodlné" pravdy a vážného varování...

Letošní Nobelova mírová cena byla udělena Matce Tereze, katolické řeholnici, 69 let staré, žijící v indické Kalkutě, kde je nazývána "andělem umírajících"...

Pronásledování Církve v Československu neustává...

Protest světícího biskupa dra. Aloise Wagnera z Linze proti rozsudkům proti vedoucím Charty 77 v Praze.

Jan Pavel II. pranýřoval 28.10. porušování lidských práv v Československu: Nemůže mlčet, jelikož mu tato země leží na srdci...

"Právo na práci"

Naše socialistická strana chce tedy nyní zakotvit "právo na práci" v ústavě. Mnozí z toho mají radost. Považují to za sociální čin. Při tom si však už teď můžeme představit, jak to půjde dál: Socialistická vláda bezpochyby nezůstane (příznejme si to) při romantickém, ale bezvýznamném, prázdném hesle. Bude trvat na tom, aby byl podán návrh pro rozšíření ústavy. Postará se jistě o opatření, aby se "právo na práci" stalo skutečností.

Háček je však v tom, že již pro teoretické uskutečnění tohoto "práva na práci" je nutným předpokladem zestránění pracovního trhu a úplně zestránění hospodářství. Jen když podniky jsou bez vyjímky státním majetkem, pak i stát může skutečně garantovat (teoreticky) "právo na práci". A může je dodatečně garantovat jen v té míře, pokud má zároveň možnost přidělovat pracovní místa v rámci celkového státního plánování a může je - dle potřeby - také odeprít.

Máme to krásné vyhlídky! V komunistických diktaturách východního bloku je ostatně toto nyní i pro nás reklamované "právo na práci" již dávno patřičně zakotveno v ústavách... PB.

NAŠ OZNAMOVATEL

Čs. lidové sdružení, sekretariát, Vídeň XV., Pelzgasse 17/1: úřední hodiny a půjčování knih KAŽDÝ PRVNÍ ČTVRTEK od 1° do 20 hodin.

Mše sv. v kostele na Rennwegu,

Vídeň III., v neděli a ve svátek v 7,00 a 10 hodin. - Třetí neděli v 16 hodin přednáška F. Dominika se světelnými obrazy na Rennwegu 63a. Třetí neděli v 10,00 h.rytmická mše sv.

Mše sv. v kostele Na nábřeží, Vídeň I
v neděli a ve svátek v 8,10 h.

Mše sv. na okresech

I. a II. odbor JSM

V neděli a ve svátek v 8 hodin v Klášterní kapli ve Fünfhausgasse, Vídeň 15

IV. odbor JSM

V neděli a ve svátek v 6,30 hodin v kostele sv. Brigity, Vídeň XX.

VI. odbor JSM

Každou neděli v 8 hodin ve Familienkirche, Vídeň XVI., vchod z Wattgasse

X. odbor JSM

Každou druhou a čtvrtou neděli v 9 h. v Kanisiuskirche, Vídeň IX.

Orel Vídeň

Jednota Orla II. cvičí ve čtvrtek od 19 do 21 hodin v Blumauergasse 21.

Jednota Orla X., Puchsbaumg. 39a; půjčuje knihy první středu od 18-19 h. Též dle dohody: tel. 64 74 845.

Jednota Orla XV. cvičí v úterý v Zinckgasse 12. Děti od 18,00-19,30h, mládež a členstvo od 19,30-21,00 h.

Otče, děkuji Ti, že jsi nás jednoho pro druhého stvořil, že jsme se potkali a vzájemně se máme rádi. Dej, ať láska v roste, abychom jsme si vzájemně lépe rozuměli a vzájemně šťastni byli. Ty jsi nám skrze tuto lásku dal novu náplň a nový cíl. Ukaž nám správnou cestu k tomuto cíli a pomoz nám touto cestou kráčet.

IV. odbor JSM pořádá v neděli 18.11. v 17 hodin v restauraci p. Ramstorfera, Vídeň XX., Rauscherstr.5, KATERINSKOU ZÁBAVU za účinkování hudby "Šohaj.

VII. odbor JSM: 18.11. v 16 hodin přednáška se světelnými obrazy: POSLEDNÍ DEN.

Divadelní představení Českého srdce v sále "Haus der Begegnung Rudolfsheim" se koná v neděli 25.11. v 16h. Hraje se veselohra "BABIČKY DRUHÉ GENERACE".

X-X-X-X

Naši jubilanti

Hermina Keplová (60)

Milada Rötzerová (65)

Amalie Zoufalá (80)

Přejeme jmenovaným, ale i všem ostatním čtenářům a přátelům, kteří oslavují jakékoliv jubileum, ze srdce hojnost zdraví, spločnosti a Božího požehnání!

Na věčnost nás předešli

..... Josef Candra ve věku 77ti let,

..... Vilém Jordán ve věku 72ti let,

..... Richard Nigrin ve věku 98 let.

Věnujme jmenovaným, ale i všem ostatním drahým zemřelým, zvláště těm duším v očistci, za které se nikdo nemodlí, naše modlitby, aby všichni "došli k věčné slávě".

Stokrát zradíš Boha, stokrát jdeš od něho dál, a zas jej potkáš znovu tam, kde jsi se nenadál, a cítíš marné všechno. Pro něj jsi stvořen - dokud v něm nespočineš, nebudeš spokojen.

Člověk nemůže žít bez lásky. Je sám sobě nepochopitelnou bytostí a jeho životu chybí smysl, nepozná-li lásku v Bohu, nesetká-li se s ní, nezkusí-li ji.

Co se událo

V neděli 23.9. jsme oslavili 1.050. výročí mučednické smrti sv. Václava slavnou mší sv. v našem svatostánku na Rennwegu za účinkování pěveckého sboru JSM a čestné strážce Orlů v stejnokrojích a s prapory -- V neděli 30.9. pořádala Jednota Orla II. zájezd na poutní místo Sonntagsberg - V neděli 7.10. jsme zakončili slavnostním způsobem poutní pobožnosti k Matce Boží na Kaasgraben - V neděli 14.10. pořádal IV. odbor JSM pouť do Maria-Laach - 18.10. pořádala Jednota Orla XV. přátelský večírek s filmem o odboji za nacismu...

X-X-X-X

Eigentümer, Herausgeber und Verleger: Tschechoslowakische Volksvereinigung in Österreich. Für Inhalt und Herstellung durch Vervielfältigung im Selbstv. verantw.: Anton Svoboda. Sämtliche: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Erscheinungsort: W i e n . Verlagspostamt 1150 W i e n . -- Postsparkassenkonto Nr. 7509.267.